

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1900-1907 :
Ep. L 45 - 100**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Bangor.
Hotell George. 7 Juli
1905.

Min älskade!

Det var ett förfärligt snällt
bref, som jag fick just nu.
Du är så förfärligt snäll,
som förstår. Men jag me-
nade bara det, att som jag
ingenkting vet, så är så
gott bra stad elig till bad,
skall du inte försöka det
för min skull. Allt det
andra kunna vi ordna sedan

jag kommit hem. Går det
att skriva med dig så kan
de vi väl ha det nä förfärfig
trefligt, går det inte, så får
du flytta till flygslu. Den
är mycket söt, det är du.

T Nu har jag skrivit för-
färligt tre gånger i sletta
bref. Det tyder på att jag
är öfvermåsträngd och det
är jag och nu fastän vi ha
haft det mycket bra sedan
jag på tisdagen fer från
London. Vi reste till Oxford
som var så öfver all för-
ställning förtjusad. Ett

riktigt Künberg, i sin
riksom på arkitektur och
än bättre med sina sköna
kollegiegårdar och trädgår-
dar öfverallt fred, ro och skön-
het. Ett oförlitligt ställe
för arbete. Sedan ha vi
 varit i Chester ett ställe som
Boedeker rekommenderade
och den gången hade han
rätt, det var en riktig me-
deltidsstad mitt i England,
med högst besynnerliga och
myckfulla hus, man hade
roligt saker att se öfverallt.
I går komna vi till Bangor

Tänker mycket, både för fröknings
och för min närmare i min man
som är en liten stad vid
sundet mellan Anglesen och
Wales. Hotellet ligger vid på
landet, här är vackert och fred-
fullt, vi skola nu försöka att
få hvila ett par dagar. Här
är öfverpart till Irland, men
ämnar vet jag inte, om vi kom-
ma att fara dit, så att jag är
så tacksam om du skrifver
dit ännu så länge. Vill du
helsa Gerou, att jag önskar inte
skrifva till henne i dag, men säg
hennes, att jag skattade godt af
hennes olycka och inte är ond.
Jag tänker på dig jämt och det
som jag skref på vykortet tänker
jag alltid. Jag är ganska orolig
för kriget, det är bra obeklagt.

De är en så mycket
och för min närmare
som är en liten stad
sundet mellan Anglesen
Wales. Hotellet ligger
landet, här är vackert
fredfullt, vi skola nu
försöka att få hvila
ett par dagar. Här är
öfverpart till Irland,
men ämnar vet jag
inte, om vi komma
att fara dit, så att
jag är så tacksam
om du skrifver dit
ännu så länge. Vill
du helsa Gerou, att
jag önskar inte
skrifva till henne
i dag, men säg
hennes, att jag
skattade godt af
hennes olycka och
inte är ond. Jag
tänker på dig
jämt och det som
jag skref på
vykortet tänker
jag alltid. Jag
är ganska orolig
för kriget, det
är bra obeklagt.